

ผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษา

การเสนอผลการศึกษา เรื่อง “ปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจของผู้ต้องขังหญิง” ศึกษาเฉพาะกรณีทัณฑสถานหญิงกลาง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้ คือ ผู้ต้องขังหญิง ซึ่งเป็นนักโทษเด็ดขาดโดยศาลตัดสินเด็ดขาดแล้วในทุกประเภทคดีที่ถูกควบคุมอยู่ในทัณฑสถานหญิงกลาง จำนวน 335 คน โดยการนำเสนอผลการศึกษา แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลสัมพันธภาพทางครอบครัวและความต้องการในการเยี่ยมญาติของผู้ต้องขังหญิง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจของผู้ต้องขังหญิง

ส่วนที่ 4 ข้อมูลด้านปัญหาทางด้านจิตใจที่ประสบขณะอยู่ในทัณฑสถานฯ และสิ่งที่ต้องการให้ทัณฑสถานฯ ช่วยเหลือ

ส่วนที่ 5 อภิปรายผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากร

การศึกษาปัญหา และความต้องการทางด้านจิตใจของผู้ต้องขังหญิง ลักษณะข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา ภูมิลำเนา ก่อนถูกดำเนินคดี อาชีพก่อนต้องโทษ สถานภาพการสมรส สถานภาพทางครอบครัว รายได้ ระยะเวลาที่ถูกควบคุมตัวอยู่ในทัณฑสถานหญิงกลาง ระยะเวลาเหลือโทษจำคุก ต้องโทษในคดีความผิด จำนวนครั้งที่เคยต้องโทษจำคุก ขึ้นผู้ต้องขัง ความรู้สึกขณะต้องโทษจำคุก ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

ตารางที่ 4.1
จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
21-37 ปี	173	51.6
38- 53 ปี	139	41.5
54-69 ปี	23	6.9
รวม	335	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่าจำนวนกลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.6 มีอายุอยู่ระหว่าง 21-37 ปี รองลงมาร้อยละ 41.5 มีอายุระหว่าง 38-53 ปี และร้อยละ 6.9 มีอายุอยู่ระหว่าง 54-69 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด แสดงว่า กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ที่กระทำผิด และถูกจับกุมมีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่นถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น

ตารางที่ 4.2
จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	159	47.5
มัธยมศึกษา	104	31.0
ปวช., ปวส.	29	8.7
ไม่ได้รับการศึกษา	22	6.6
ปริญญาตรี	20	6.0
อื่นๆ	1	0.3
รวม	355	100

จากตารางที่ 4.2 จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าผู้ต้องขังหญิงกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 47.5 มีระดับการศึกษาประถมศึกษามากที่สุด รองลงมาร้อยละ 31.0 มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 8.7 มีการศึกษาอยู่ในระดับ ปวช., ปวส. ร้อยละ 6.6 ไม่ได้รับ

การศึกษา ร้อยละ 6.0 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี และร้อยละ 0.3 มีการศึกษาอยู่ในระดับอื่น ๆ (ธรรมศึกษา) จำนวนน้อยที่สุด แสดงให้เห็นว่า ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีการศึกษาน้อยเพียงระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา

ตารางที่ 4.3

จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามการนับถือศาสนา

ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
ศาสนาพุทธ	297	88.6
ศาสนาคริสต์	28	8.4
ศาสนาอิสลาม	10	3.0
รวม	335	100

จากตารางที่ 4.3 จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 88.6 นับถือศาสนาพุทธมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 8.4 นับถือศาสนาคริสต์ และร้อยละ 3.0 นับถือศาสนาอิสลามน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.4

จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตาม

ภูมิลำเนา ก่อนถูกดำเนินคดี

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
ภาคกลาง	102	30.4
ภาคเหนือ	78	23.3
กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล	77	23.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	33	9.8
ภาคตะวันออก	27	8.1
ภาคใต้	18	5.4
รวม	335	100

จากตารางที่ 4.4 จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 30.4 มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลางมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 23.3 มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ ร้อยละ 23.0 มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ร้อยละ 9.8 มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 8.1 มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออก และร้อยละ 5.4 มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ มีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.5

จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับจ้างทั่วไป	130	38.8
ค้าขาย	103	30.7
เกษตรกรรม	28	8.4
ธุรกิจส่วนตัว	28	8.4
ลูกจ้าง บริษัท ห้างร้าน เอกชน	19	5.7
ไม่ได้ทำงาน	11	3.3
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	8	2.4
นักศึกษา	8	2.4
รวม	335	100

จากตารางที่ 4.5 จากการศึกษา แสดงให้เห็นว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 38.8 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป รองลงมาร้อยละ 30.7 ประกอบอาชีพค้าขาย อาชีพเกษตรกรรม และธุรกิจส่วนตัว มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 8.4 ร้อยละ 5.7 ประกอบอาชีพลูกจ้างบริษัท ห้างร้าน เอกชน ร้อยละ 3.3 ไม่ได้ทำงาน ส่วนอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ และนักศึกษามีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 2.4 มีจำนวนน้อยที่สุด แสดงว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ซึ่งรายได้ไม่คงที่ ขึ้นลงตามสภาวะเศรษฐกิจของประเทศ

ตารางที่ 4.6
จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
สมรส	165	49.3
โสด	75	22.4
หย่า / เลิกร้าง	62	18.5
หม้าย กรณี คู่สมรสเสียชีวิต	33	9.8
รวม	335	100

จากตารางที่ 4.6 จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 49.3 มีสถานภาพสมรส รองลงมาร้อยละ 22.4 อยู่ในสถานภาพโสด ร้อยละ 18.5 อยู่ในสถานภาพหย่า / เลิกร้าง และร้อยละ 9.8 อยู่ในสภาพหม้าย (กรณีคู่สมรสเสียชีวิต) น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.7
จำนวนร้อยละ ของกลุ่มประชากร จำแนกตาม
สถานภาพทางครอบครัว

สถานภาพทางครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
อยู่กับสามี บุตร-ธิดา	144	43.0
อยู่ร่วมกับบิดา-มารดา	119	35.5
อยู่กับญาติพี่น้อง	46	13.7
อยู่คนเดียว	20	6.0
อื่นๆ	6	1.8
รวม	335	100

จากตารางที่ 4.7 จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 43 สัมพันธภาพทางครอบครัวอยู่กับ สามี, บุตร-ธิดา รองลงมา ร้อยละ 35.5 อยู่ร่วมกับบิดา-

ม ร ด ๑

ร้อยละ 13.7 อยู่กับญาติพี่น้อง ร้อยละ 6.0 อยู่คนเดียว และ ร้อยละ 1.8 อยู่กับสถาน
สงเคราะห์ และมูลนิธิ น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.8

จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
3,001–6,000	109	32.5
1,001–3,000	87	26.0
6,001–9,000	61	18.2
มากกว่า 12,000	34	10.1
ต่ำกว่า 1,000	29	8.7
9,00 –12,000	15	4.5
รวม	335	100

จากตารางที่ 4.8 จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ร้อยละ 32.5 มีรายได้ต่อเดือน
3,001–6,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 26.0 มีรายได้ต่อเดือน 1,001–3,000 บาท ร้อยละ 18.2
มีรายได้ต่อเดือน 6,001–9,000 บาท ร้อยละ 10.1 มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 12,000 บาท
ร้อยละ 8.7 มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 1,000 บาท และร้อยละ 4.5 มีรายได้ต่อเดือน 9,001–12,000
บาท ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9
จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามระยะเวลา
ที่ถูกควบคุมอยู่ในทัณฑสถานหญิงกลาง
ตั้งแต่วันแรกจนถึงปัจจุบัน

ระยะเวลาที่ถูกควบคุมตัวอยู่ใน ทัณฑสถานฯ	จำนวน	ร้อยละ
2- 5 ปี	110	32.8
6-9 ปี	105	31.3
มากกว่า 9 ปี	87	26.0
น้อยกว่า 2 ปี	33	9.9
รวม	335	100

จากตารางที่ 4.9 จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 32.8 ถูกควบคุมตัวอยู่ในทัณฑสถานฯ ตั้งวันแรกจนถึงปัจจุบัน 2-5 ปี รองลงมาร้อยละ 31.3 ถูกควบคุมตัวอยู่ในทัณฑสถานฯ 6-9 ปี ร้อยละ 26.0 ถูกควบคุมตัวอยู่ในทัณฑสถานฯ มากกว่า 9 ปี และร้อยละ 9.9 ถูกควบคุมตัวอยู่ในทัณฑสถานฯ น้อยกว่า 2 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.10
จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามระยะเวลาเหลือโทษจำคุก

ระยะเวลาเหลือโทษจำคุก	จำนวน	ร้อยละ
6-10 ปี	122	36.4
21-50 ปี	113	33.7
น้อยกว่า 5 ปี	79	23.6
มากกว่า 50 ปี	21	6.3
รวม	335	100

จากตารางที่ 4.10 จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 36.4 เหลือโทษจำคุก 6-10 ปี รองลงมา ร้อยละ 33.7 เหลือโทษจำคุก 21-50 ปี ร้อยละ 23.6 เหลือโทษจำคุกน้อยกว่า 5 ปี และร้อยละ 6.3 เหลือโทษจำคุกมากกว่า 50 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.11

จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามประเภทของคดี

คดี	จำนวน	ร้อยละ
พระราชบัญญัติยาเสพติด	311	92.8
ประทุษร้ายต่อทรัพย์	10	3.0
ประทุษร้ายต่อชีวิต และร่างกาย	8	2.4
อื่นๆ เช่น พ.ร.บ.อาวุธปืน , บุกรุก	4	1.2
พ.ร.บ.คนเข้าเมือง ปลอมแปลงเอกสาร		
ประทุษร้ายเกี่ยวกับเพศ	2	0.6
รวม	335	100

จากตารางที่ 4.11 จากการศึกษาพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 92.8 กระทำผิดในคดีพระราชบัญญัติยาเสพติด รองลงมาคือ กระทำผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ ร้อยละ 3.0 ร้อยละ 2.4 กระทำผิดประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 1.2 กระทำผิดในคดีอื่นๆ เช่น คดี พ.ร.บ.อาวุธปืน, บุกรุก พ.ร.บ.คนเข้าเมือง ปลอมแปลงเอกสาร ส่วนคดีประทุษร้ายเกี่ยวกับเพศ มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 0.6 แสดงให้เห็นว่าประชากรส่วนใหญ่กระทำความผิดในคดี พ.ร.บ.ยาเสพติด

ตารางที่ 4.12
จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตาม
จำนวนครั้งที่เคยต้องโทษจำคุก

จำนวนครั้งที่เคยต้องโทษ จำคุก	จำนวน	ร้อยละ
ครั้งที่ 1	316	94.3
ครั้งที่ 2	18	5.4
ครั้งที่ 3	1	0.3
มากกว่า 3 ครั้ง	-	-
รวม	335	100

จากตารางที่ 4.12 จากการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 94.3 กระทำผิดครั้งแรก รองลงมา ร้อยละ 5.4 กระทำผิดครั้งที่ 2 และร้อยละ 0.3 กระทำผิดครั้งที่ 3 มีจำนวนน้อยที่สุดตามลำดับ

ตารางที่ 4.13
จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามชั้นผู้ต้องขัง

ชั้นผู้ต้องขัง	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นเยี่ยม	195	58.2
ชั้นดีมาก	53	15.8
ชั้นดี	47	14.0
ชั้นกลาง	35	10.5
ชั้นเลว	5	1.5
รวม	335	100

จากตารางที่ 4.13 พบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.2 อยู่ในชั้นเยี่ยม รองลงมา ร้อยละ 15.8 ชั้นดีมาก ร้อยละ 14.0 ชั้นดี ร้อยละ 10.5 ชั้นกลาง และร้อยละ 1.5 อยู่ในชั้นเลว จำนวนน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14

จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามความรู้สึก
ขณะต้องโทษอยู่ในทัณฑสถานหญิงกลาง

ความรู้สึก	จำนวน	ร้อยละ
สำนึกผิด	201	60.0
วิตกกังวล เรื่องภายนอก	69	20.6
เบื่อหน่าย	39	11.6
ว้าเหว่	7	2.1
อื่นๆ	7	2.1
ซึมเศร้า	4	1.2
ปลอดภัย	4	1.2
กลัว	4	1.2
รวม	335	100

จากตารางที่ 4.14 พบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.0 มีความรู้สึกสำนึกผิด รองลงมา ร้อยละ 20.6 มีความรู้สึกวิตกกังวลเรื่องภายนอก ร้อยละ 11.6 มีความรู้สึกเบื่อหน่าย ความรู้สึกว้าเหว่ และความรู้สึกอื่นๆ เช่น คิดถึงบ้าน คิดถึงญาติ มีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 2.1 และความรู้สึกซึมเศร้า ความรู้สึกปลอดภัย ความรู้สึกกลัว มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 1.2 มีจำนวนน้อยที่สุด

ส่วนที่ 2 ข้อมูลสัมพันธภาพทางครอบครัว และความต้องการ
เกี่ยวกับการเยี่ยมญาติ

ตารางที่ 4.15
จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามสัมพันธภาพ
ทางครอบครัวขณะต้องโทษ

สัมพันธภาพทางครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
ห่างเหิน	215	64.2
อบอุ่น	120	35.8
รวม	335	100

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 64.2 ขณะต้องโทษ สัมพันธภาพทางครอบครัวห่างเหิน รองลงมา คือ ร้อยละ 35.8 สัมพันธภาพทางครอบครัวอบอุ่น

ตารางที่ 4.16
จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตาม
ความถี่ในการเยี่ยมญาติ

ความถี่ในการเยี่ยมญาติ	จำนวน	ร้อยละ
มีญาติมาเยี่ยมบ้างนาน ๆ ครั้ง	217	64.8
ไม่มีญาติมาเยี่ยม	106	31.6
มีญาติมาเยี่ยมเป็นประจำ	12	3.6
รวม	335	100

จากตารางที่ 4.16 จากการศึกษพบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 64.8 มีญาติมาเยี่ยมบ้างนาน ๆ ครั้ง รองลงมา ร้อยละ 31.6 ไม่มีญาติมาเยี่ยม และร้อยละ 3.6 มีญาติมาเยี่ยมเป็นประจำ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่มีญาติมาเยี่ยมบ้างนาน ๆ ครั้ง

ตารางที่ 4.17

จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามความคิดเห็นต่อ
ระยะเวลาในการเยี่ยมญาติของทัณฑสถานฯ
ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

ความเหมาะสมในระยะเวลา 20 นาที	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เหมาะสม	192	57.3
เหมาะสม	143	42.7
รวม	335	100

จากตารางที่ 4.17 จากการศึกษาพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.3 มีความคิดเห็นว่ระยะเวลาในการเยี่ยมแต่ละรอบ 20 นาที ไม่เหมาะสม และร้อยละ 42.7 มีความคิดเห็นว่ระยะเวลาในการเยี่ยมแต่ละรอบ 20 นาที เหมาะสมดีแล้ว

ตารางที่ 4.18

จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามความคิดเห็น
ถึงความเหมาะสมต่อการเยี่ยมญาติปีละ 1 ครั้ง

ความเหมาะสมในการเยี่ยม ญาติใกล้ชิดปีละ 1 ครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เหมาะสม	254	75.8
เหมาะสม	81	24.2
รวม	335	100

จากตารางที่ 4.18 จากการศึกษาพบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 75.8 มีความคิดเห็นว่ระยะเวลาเยี่ยมญาติใกล้ชิดปีละ 1 ครั้ง ไม่เหมาะสม และร้อยละ 24.2 มีความคิดเห็นว่ ระยะเวลาเยี่ยมญาติปีละ 1 ครั้ง เหมาะสม

ตารางที่ 4.19

จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากรอื่นนอกจากครอบครัวมาเยี่ยม

นอกจากครอบครัวแล้วบุคคลอื่น ที่ต้องการให้มาเยี่ยม	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อน	242	72.2
อื่น ๆ	61	18.2
ตัวแทนศาสนา	12	3.6
ทนายความ	10	3.0
อาจารย์ผู้เคยอบรมสั่งสอน	8	2.4
ตำรวจ (เจ้าของคดี)	2	0.6
รวม	335	100

จากตารางที่ 4.19 จากการศึกษาพบว่าประชากรส่วนใหญ่ นอกจากครอบครัวที่มาเยี่ยมแล้ว บุคคลอื่นที่อยากให้มาเยี่ยม ร้อยละ 72.2 คือ เพื่อน รองลงมา ร้อยละ 18.2 อื่น ๆ เช่น ลูก, ป้า, น้า, อา ร้อยละ 3.6 ตัวแทน ศาสนา ร้อยละ 3.0 ทนายความ ร้อยละ 2.4 อาจารย์ผู้เคยอบรมสั่งสอน และตำรวจ (เจ้าของคดี) ร้อยละ 0.6 น้อยที่สุด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20

จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามผู้ที่ดูแลขณะต้องโทษ

ผู้ที่ดูแลขณะต้องโทษ	จำนวน	ร้อยละ
ญาติ พี่น้อง	138	27.4
บิดา-มารดา	132	26.2
บุตร-ธิดา	86	17.0
ไม่มีใครดูแล	58	11.5
สามี	53	10.5
เพื่อน	31	6.2
อื่นๆ	6	1.2
รวม	504	100

จากตารางที่ 4.20 จากการศึกษา พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 27.4 เป็นญาติพี่น้องที่มาดูแล รองลงมาร้อยละ 26.2 เป็นบิดา-มารดา ที่มาดูแล ร้อยละ 17.0 เป็นบุตรธิดาที่มาดูแล ร้อยละ 11.5 ไม่มีใครดูแล ร้อยละ 10.5 เป็นสามีที่มาดูแล ร้อยละ 6.2 เป็นเพื่อนที่มาดูแล และร้อยละ 1.2 เป็นบุคคลกลุ่มอื่นๆ เช่น मिขชันนารี, ตัวแทนศาสนา

ส่วนที่ 3 ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหา และความต้องการ ทางด้านจิตใจของผู้ต้องขังหญิง

จากการศึกษาปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจของผู้ต้องขังหญิง โดยผู้วิจัยได้สร้างมาตรวัดแบบ Likert Scale เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ปัจจัยภายนอกทัศนสถานฯ

- ครอบครัว (9 ข้อคำถาม)
- สังคม (5 ข้อคำถาม)

ปัจจัยภายในทัศนสถานฯ

- สภาพแวดล้อมทางกายภาพ (7 ข้อคำถาม)

- กฎ ระเบียบ วินัย ข้อบังคับ ของทัณฑสถานฯ (7 ข้อคำถาม)
- บุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ เพื่อนผู้ต้องขัง (15 ข้อคำถาม)
- สิทธิประโยชน์ของผู้ต้องขัง (4 ข้อคำถาม)

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดกลุ่ม ระดับความคิดเห็นไว้ 5 ระดับ คือ

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ดังนี้

1.00–1.80 = ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

1.81–2.60 = ระดับความคิดเห็นน้อย

2.61–3.40 = ระดับความคิดเห็นปานกลาง

3.41–4.20 = ระดับความคิดเห็นมาก

4.21–5.00 = ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

ตารางที่ 4.21

ทัศนะของผู้ต้องขังหญิงต่อปัจจัยภายนอกด้านครอบครัว
ที่มีผลต่อปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจ

(N = 335)

ปัจจัยภายนอก สัมพันธ์กับครอบครัว	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. สมาชิกในครอบครัว เข้าใจ และให้กำลังใจ เสมอขณะที่ท่านอยู่ ในทัณฑสถานฯ	112 (33.4)	58 (17.3)	90 (26.9)	30 (9.0)	45 (13.4)	3.48	1.38	มาก
2. ท่านคิดว่าจะไม่มี สมาชิกในครอบครัว คนใดคนหนึ่งรังเกียจ ท่าน	100 (29.9)	55 (16.4)	56 (16.7)	49 (14.6)	75 (22.4)	3.17	1.54	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ปัจจัยภายนอก สัมพันธ์ภาพกับครอบครัว	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
3. ท่านกลัวว่าเมื่อออกจากทัศนสถานฯ ไปแล้วความสัมพันธ์ในครอบครัวท่านจะไม่เหมือนเดิม	44 (13.1)	48 (14.3)	75 (22.4)	47 (14.0)	121 (36.1)	2.54	1.43	น้อย
4. ครอบครัวของท่านประสบปัญหาในการดูแลบุตร	69 (20.6)	43 (12.8)	70 (20.9)	48 (14.3)	105 (31.3)	2.77	1.51	ปาน กลาง
5. ท่านต้องการให้นักสังคมสงเคราะห์ช่วยเหลือครอบครัวของท่าน	100 (29.9)	49 (14.6)	54 (16.1)	34 (10.1)	98 (29.3)	3.05	1.62	ปาน กลาง
6. ต้องการย้ายกลับภูมิลำเนาเนื่องจากครอบครัวอยู่ไกลไม่ค่อยมีญาติเยี่ยม	155 (46.3)	20 (6.0)	39 (11.6)	32 (9.6)	89 (26.6)	3.35	1.73	ปาน กลาง
7. มีความรู้สึกกังวลในเรื่องสภาพความเป็นอยู่ของครอบครัว	166 (49.6)	65 (19.4)	45 (13.4)	20 (6.0)	39 (11.6)	3.89	1.38	มาก
8. การเข้ามาอยู่ในทัศนสถานฯ ทำให้รู้สึกว่าตนเองเป็นภาระของครอบครัว	194 (57.9)	71 (21.2)	29 (8.7)	14 (4.2)	27 (8.1)	4.17	1.23	มาก

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ปัจจัยภายนอก สัมพันธ์ภาพกับครอบครัว	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
9. ท่านคิดว่าสมาชิกใน ครอบครัวยอมรับการ กระทำผิดของท่าน	84 (25.1)	50 (14.9)	106 (31.6)	28 (8.4)	67 (20.0)	3.17	1.41	ปาน กลาง
$\bar{x}$ รวม = 3.28 S.D. = 1.47								

จากตารางที่ 4.21 เป็นการศึกษาปัญหาและความต้องการทางด้านสัมพันธ์ภาพทางครอบครัวมีประเด็นในเรื่อง สมาชิกในครอบครัว เข้าใจ และให้กำลังใจเสมอขณะที่ท่านอยู่ในทัณฑสถานฯ ท่านคิดว่าจะไม่มีสมาชิกในครอบครัวคนใดคนหนึ่งรังเกียจท่าน ท่านกลัวว่าเมื่อออกจากทัณฑสถานฯ ไปแล้วความสัมพันธ์ในครอบครัวท่านจะไม่เหมือนเดิม ครอบครัวของท่านประสบปัญหาในการดูแลบุตร ท่านต้องการให้นักสังคมสงเคราะห์ช่วยเหลือครอบครัวของท่าน ต้องการย้ายกลับภูมิลำเนาเนื่องจากครอบครัวอยู่ไกลไม่ค่อยมีญาติเยี่ยม มีความรู้สึกกังวลในเรื่องสภาพความเป็นอยู่ของครอบครัว การเข้ามาอยู่ในทัณฑสถานฯ ทำให้รู้สึกที่ตนเองเป็นภาระของครอบครัว ท่านคิดว่าสมาชิกในครอบครัวยอมรับการกระทำผิดของท่าน

ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

สมาชิกในครอบครัวเข้าใจและให้กำลังใจเสมอ ขณะที่ท่านอยู่ในทัณฑสถานหญิงกลาง ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 33.4 มีความคิดเห็นว่าสมาชิกในครอบครัวเข้าใจและให้กำลังใจเสมอ ขณะที่อยู่ในทัณฑสถานหญิงกลางอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 26.9 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 17.3 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 13.4 อยู่ในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 9.0 อยู่ในระดับน้อย โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.48 แสดงให้เห็นว่า ในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่า สมาชิกในครอบครัวเข้าใจและให้กำลังใจเสมอขณะที่อยู่ในทัณฑสถานหญิงกลาง อยู่ในระดับมาก

ไม่มีสมาชิกในครอบครัวคนใดคนหนึ่งรังเกียจ ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 29.9 มีความคิดเห็นว่าไม่มีสมาชิกในครอบครัวคนใดคนหนึ่งรังเกียจ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 22.4 อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 16.7 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 16.4 อยู่ใน

ระดับมาก และร้อยละ 14.6 อยู่ในระดับน้อย โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.17 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ามีสมาชิกในครอบครัวคนใดคนหนึ่งรังเกียจ อยู่ในระดับปานกลาง

กล่าวว่าเมื่อออกจากทัศนสถานฯ ไปแล้ว ความสัมพันธ์ในครอบครัวจะไม่เหมือนเดิม ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 36.1 มีความคิดเห็นว่าการออกจากทัศนสถานฯ ไปแล้ว ความสัมพันธ์ในครอบครัวจะไม่เหมือนเดิม อยู่ในระดับน้อยที่สุด รองลงมาร้อยละ 22.4 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 14.3 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 14.0 อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 13.1 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เท่ากับ 2.54 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการออกจากทัศนสถานฯ ไปแล้ว ความสัมพันธ์ในครอบครัวจะไม่เหมือนเดิม อยู่ในระดับน้อย

ครอบครัวของท่านประสบปัญหาในการดูแลบุตร พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 31.3 มีความคิดเห็นว่าการครอบครัวประสบปัญหาในการดูแลบุตร อยู่ในระดับน้อยที่สุด รองลงมา ร้อยละ 20.9 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 20.6 อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 14.3 อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 12.8 อยู่ในระดับมาก โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 2.77 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่าการครอบครัวประสบปัญหาในการดูแลบุตรอยู่ในระดับปานกลาง

ต้องการให้นักสังคมสงเคราะห์ช่วยเหลือครอบครัว พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 29.9 มีความคิดเห็นว่าการต้องการให้นักสังคมสงเคราะห์ช่วยเหลือครอบครัว อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 29.3 อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 16.1 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 14.6 อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 10.1 อยู่ในระดับน้อย โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.05 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการต้องการให้นักสังคมสงเคราะห์ช่วยเหลือครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง

ต้องการย้ายกลับภูมิลำเนา เนื่องจากครอบครัวอยู่ไกลไม่ค่อยมีญาติเยี่ยม พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 46.3 มีความคิดเห็นว่าการต้องการย้ายกลับภูมิลำเนาเนื่องจากครอบครัวอยู่ไกล ไม่ค่อยมีญาติเยี่ยม อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 26.6 อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 11.6 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 9.6 อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 6.0 อยู่ในระดับมาก โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.35 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการต้องการย้ายกลับภูมิลำเนาเนื่องจากครอบครัวอยู่ไกลไม่ค่อยมีญาติเยี่ยมอยู่ในระดับปานกลาง

มีความรู้สึกกังวลในเรื่องสภาพความเป็นอยู่ของครอบครัว พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 49.6 มีความคิดเห็นว่ารู้สึกกังวลในเรื่องสภาพความเป็นอยู่ของครอบครัว อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 19.4 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 13.4 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 11.6 อยู่ในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 6.0 อยู่ในระดับน้อย โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.89 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารู้สึกวิตกกังวลในเรื่องสภาพความเป็นอยู่ของครอบครัวอยู่ในระดับมาก

การเข้ามาอยู่ในทัศนสถานฯ ทำให้รู้สึกว่า ตนเองเป็นภาระของครอบครัว พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.9 มีความคิดเห็นว่าการเข้ามาอยู่ในทัศนสถานฯ ทำให้รู้สึกว่าตนเองเป็นภาระของครอบครัว อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 21.2 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 8.7 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 8.1 อยู่ในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 4.2 อยู่ในระดับน้อย โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 4.17 แสดงว่าในภาพรวมประชากร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการเข้ามาอยู่ในทัศนสถานฯ ทำให้รู้สึกว่าตนเองเป็นภาระของครอบครัว อยู่ในระดับมาก

คิดว่าสมาชิกในครอบครัวยอมรับการกระทำผิดของท่าน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 31.6 มีความคิดเห็นว่า สมาชิกในครอบครัวยอมรับการกระทำผิดของท่าน อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 25.1 อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 20.0 อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 14.9 อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 8.4 อยู่ในระดับน้อย โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.17 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่าสมาชิกในครอบครัวยอมรับการกระทำผิดของท่าน อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจต่อสัมพันธภาพทางครอบครัว พบว่ามีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.28 แสดงว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจต่อสัมพันธภาพทางครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.22

ทัศนคติของผู้ต้องขังหญิงต่อปัจจัยภายนอกด้านสังคม
ที่มีผลต่อปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจ

(N = 335)

ปัจจัยภายนอก สัมพันธ์กับสังคม	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
10. เมื่อได้รับการปล่อยตัว ท่านสามารถกลับไป ประกอบอาชีพหรือไป ศึกษาที่สถานศึกษา เดิมได้	76 (22.7)	60 (17.9)	84 (25.1)	45 (13.4)	70 (20.9)	3.08	1.43	ปาน กลาง
11. ขณะที่มีความทุกข์ ว่าวุ่นใจ สับสน ใน ความคิด ท่าน ต้องการให้มีองค์กร ภายนอกเข้ามาให้ คำปรึกษา	113 (33.7)	77 (23.0)	86 (25.7)	18 (5.4)	41 (12.2)	3.61	1.32	มาก
12. สังคมภายนอกให้การ ยอมรับ ผู้ต้องขังที่พ้น โทษ และหา แนว ทางแก้ไขมิให้กระทำ ผิดซ้ำ	85 (25.4)	53 (15.8)	105 (31.3)	44 (13.1)	48 (14.3)	3.25	1.35	ปาน กลาง
13. ท่านคิดว่าสังคมไม่ ยอมรับ และไม่ ต้อนรับเมื่อท่านต้อง ถูกดำเนินคดีและ ถูกควบคุมตัวอยู่ใน ทัณฑสถานหญิงกลาง	78 (23.3)	90 (26.9)	83 (24.8)	39 (11.6)	45 (13.4)	3.35	1.31	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ปัจจัยภายนอก สัมพันธ์กับสังคม	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
14. ตัวแทนศาสนาต่าง ๆ ที่เข้าอบรมสั่งสอน ผู้ต้องขังใน ทณฑ สถานฯ จัดให้มี จำนวนที่เหมาะสม	75 (22.4)	94 (28.1)	145 (43.3)	13 (3.9)	8 (2.4)	3.64	0.94	มาก

$\bar{x}$ รวม = 3.38 S.D. = 1.27

จากตารางที่ 4.22 เป็นการศึกษาปัญหาและความต้องการทางด้านสัมพันธภาพทางสังคม มีประเด็นในเรื่อง เมื่อได้รับการปล่อยตัวท่านสามารถกลับไปประกอบอาชีพ หรือไปศึกษาที่สถานศึกษาเดิมได้ ขณะที่มีความทุกข์ ว้าวุ่นใจ สับสน ในความคิด ท่านต้องการให้มีองค์กรภายนอกเข้ามาให้คำปรึกษา สังคมภายนอกให้การยอมรับ ผู้ต้องขังที่พ้นโทษ และหาแนวทางแก้ไขให้กระทำผิดซ้ำ ท่านคิดว่าสังคมไม่ยอมรับ และไม่ต้อนรับเมื่อท่านต้องถูกดำเนินคดี และ ถูกควบคุมตัวอยู่ในทัณฑสถานหญิงกลาง ตัวแทนศาสนาต่าง ๆ ที่เข้าอบรมสั่งสอนผู้ต้องขังในทัณฑสถานฯ จัดให้มีจำนวนที่เหมาะสม

ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

เมื่อได้รับการปล่อยตัวสามารถกลับไปประกอบอาชีพ หรือไปศึกษาที่สถานศึกษาเดิมได้ พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 25.1 มีความคิดเห็นว่า เมื่อได้รับการปล่อยตัวสามารถกลับไปประกอบอาชีพ หรือไปศึกษาที่สถานศึกษาเดิมได้ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 22.7 อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 20.9 อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 17.9 อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 13.4 อยู่ในระดับน้อย โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.08 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่า เมื่อได้รับการปล่อยตัวสามารถกลับไปประกอบอาชีพ หรือไปศึกษาที่สถานศึกษาเดิมได้ อยู่ในระดับปานกลาง

ขณะที่ท่านมีความทุกข์ ว้าวุ่นใจ สับสนในความคิดท่านต้องการให้มีองค์กรภายนอกเข้ามาให้คำปรึกษา พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 33.7 มีความคิดเห็นว่าเมื่อมีความทุกข์

ว่าวุ่นใจ สับสนในความคิด ท่านต้องการให้มืองค์กรภายนอกเข้ามาให้คำปรึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 25.7 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 23.0 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 12.2 อยู่ในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 5.4 อยู่ในระดับน้อย โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.61 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ขณะที่มีความทุกข์ วุ่นใจ สับสน ในความคิด เขาต้องการให้มืองค์กรภายนอกเข้ามาให้คำปรึกษาอยู่ในระดับมาก

ท่านคิดว่าสังคมภายนอกให้การยอมรับผู้ต้องขังที่พ้นโทษ และหาแนวทางแก้ไขให้กระทำผิดซ้ำ พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 31.3 มีความคิดเห็นว่าสังคมภายนอกให้การยอมรับผู้ต้องขังที่พ้นโทษและหาแนวทางแก้ไขให้กระทำผิดซ้ำ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 25.4 อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 15.8 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 14.3 อยู่ในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 13.1 อยู่ในระดับน้อย โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.25 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า สังคมภายนอกให้การยอมรับผู้ต้องขังที่พ้นโทษ และหาแนวทางแก้ไขให้กระทำผิดซ้ำ อยู่ในระดับปานกลาง

ท่านคิดว่าสังคมไม่ยอมรับและไม่ต้อนรับเมื่อท่านต้องถูกดำเนินคดี และถูกควบคุมตัว อยู่ในทัณฑสถานหญิงกลาง พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 26.9 มีความคิดเห็นว่าสังคมไม่ยอมรับ และไม่ต้อนรับ เมื่อท่านต้องถูกดำเนินคดีและถูกควบคุมตัวอยู่ในทัณฑสถานหญิงกลาง อยู่ในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 23.3 อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 13.4 อยู่ในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 11.6 อยู่ในระดับน้อย โดยรวมค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.35 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า สังคมไม่ยอมรับและไม่ต้อนรับเมื่อท่านต้องถูกดำเนินคดี และถูกควบคุมตัวอยู่ใน ทัณฑสถานหญิงกลาง อยู่ในระดับปานกลาง

ตัวแทนศาสนาต่าง ๆ ที่เข้าอบรมสั่งสอนผู้ต้องขังในทัณฑสถานฯ จัดให้มีจำนวนที่เหมาะสม พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.3 มีความคิดเห็นว่าตัวแทนศาสนาต่าง ๆ ที่เข้าอบรมสั่งสอนผู้ต้องขังในทัณฑสถานฯ จัดให้มีจำนวนที่เหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 28.1 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 22.4 อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 3.9 อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 2.4 อยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.64 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่า ตัวแทนศาสนาต่างๆ ที่เข้าอบรมสั่งสอนภายในทัณฑสถานฯ มีจำนวนเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจต่อสัมพันธภาพกับสังคม พบว่ามีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.38 แสดงว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจต่อสัมพันธภาพกับสังคม อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.23

ทัศนคติของผู้ต้องขังหญิงต่อปัจจัยภายในด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
ที่มีผลต่อปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจ

(N = 335)

ปัจจัยภายใน สภาพแวดล้อมทาง กายภาพ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
15. ท่านคิดว่าห้องน้ำ ห้องส้วม ไม่มีมิติ	116 (34.6)	89 (26.6)	94 (28.1)	6 (1.8)	30 (9.0)	3.76	1.20	มาก
16. ท่านคิดว่าเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ที่ ทางทัณฑสถานฯ จัดหาให้สะอาดดี	31 (9.3)	56 (16.7)	171 (51.0)	47 (14.0)	30 (9.0)	3.03	1.02	ปาน กลาง
17. ท่านมีเวลาสำหรับ อาบน้ำ และซักผ้านาน เพียงพอ	20 (6.0)	18 (5.4)	146 (43.6)	78 (23.3)	73 (21.8)	2.50	1.08	น้อย
18. ท่านคิดว่าบรรยากาศ ภายในเรือนนอนถูก สุขลักษณะ	22 (6.6)	39 (11.6)	164 (49.0)	53 (15.8)	57 (17.0)	2.75	1.07	ปาน กลาง
19. ท่านทำให้ใจให้ยอมรับ สภาพความเป็นอยู่ ภายในทัณฑสถานฯ ได้	33 (9.9)	70 (20.9)	163 (48.7)	30 (9.0)	39 (11.6)	3.07	1.11	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

ปัจจัยภายใน สภาพแวดล้อมทาง กายภาพ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
20. บรรยากาศภายใน ทัศนสถานฯ มีผลต่อ ความเครียดของท่าน	67 (20.0)	76 (22.7)	128 (38.2)	37 (11.0)	27 (8.1)	3.36	1.15	ปาน กลาง
21. ท่านมีความรู้สึกมั่นใจ ในความปลอดภัย ทางด้านร่างกาย จิตใจ ขณะถูกควบคุมตัวอยู่ ในทัศนสถานฯ	38 (11.3)	51 (15.2)	176 (52.5)	32 (9.6)	38 (11.3)	3.06	1.07	ปาน กลาง
$\bar{x}$ รวม = 3.07 S.D. = 1.10								

จากตารางที่ 4.23 เป็นการศึกษาในระดับปัญหาและความต้องการต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ภายในทัศนสถานฯ มีประเด็นในเรื่อง ท่านคิดว่าห้องน้ำ ห้องส้วม ไม่มิดชิด ท่านคิดว่าเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ที่ทางทัศนสถานฯ จัดหาให้สะอาดดี ท่านมีเวลาสำหรับอาบน้ำ และซักผ้า นานเพียงพอ ท่านคิดว่าบรรยากาศภายในเรือนนอนถูกสุขลักษณะ ท่านทำให้ยอมรับสภาพความเป็นอยู่ภายในทัศนสถานฯ ได้ บรรยากาศภายในทัศนสถานฯ มีผลต่อความเครียดของท่าน ท่านมีความรู้สึกมั่นใจในความปลอดภัยทางด้านร่างกาย จิตใจ ขณะถูกควบคุมตัวอยู่ในทัศนสถานฯ

ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

ท่านคิดว่าห้องน้ำห้องส้วมไม่มิดชิด พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 34.6 มีความคิดเห็นว่า ห้องน้ำ ห้องส้วม ไม่มิดชิด อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 28.1 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 26.6 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 9.0 อยู่ในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 1.8 อยู่ในระดับน้อย โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.76 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ห้องน้ำ ห้องส้วม ไม่มิดชิด อยู่ในระดับมาก

ท่านคิดว่าเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ที่ทางทัศนสถานฯ จัดหาให้สะอาดดี พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.0 มีความคิดเห็นว่าเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ที่ทางทัศนสถานฯ จัดหาให้สะอาดดี อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 16.7 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 14.0 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 9.3 อยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 9.0 อยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.03 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่า เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ที่ทางทัศนสถานฯ จัดให้สะอาดดี อยู่ในระดับปานกลาง

ท่านมีเวลาสำหรับอาบน้ำ และซักผ้า นานเพียงพอ พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.6 มีความคิดเห็นว่า เวลาสำหรับอาบน้ำ และซักผ้า นานเพียงพอ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 23.3 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 21.8 อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 6.0 อยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 5.4 อยู่ในระดับมาก โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เท่ากับ 2.50 แสดงว่าในภาพรวม ประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเวลาสำหรับอาบน้ำ และซักผ้า นานเพียงพออยู่ในระดับน้อย

ท่านคิดว่าบรรยากาศภายในเรือนนอน ถูกสุขลักษณะ พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 49.0 มีความคิดเห็นว่าบรรยากาศภายในเรือนนอน ถูกสุขลักษณะ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 17.0 อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 15.8 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 11.6 อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 6.6 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 2.75 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า บรรยากาศภายใน เรือนนอน ถูกสุขลักษณะ อยู่ในระดับปานกลาง

ท่านทำใจให้ยอมรับสภาพความเป็นอยู่ภายในทัศนสถานฯ ได้ พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 48.7 มีความคิดเห็นว่า ทำใจให้ยอมรับสภาพความเป็นอยู่ภายในทัศนสถานฯ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 20.9 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 11.6 อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 9.9 อยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 9.0 อยู่ในระดับน้อย โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.07 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ทำใจให้ยอมรับสภาพความเป็นอยู่ภายในทัศนสถานฯ ได้ อยู่ในระดับปานกลาง

บรรยากาศภายในทัศนสถานฯ มีผลต่อความเครียดของท่าน พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 38.2 มีความคิดเห็นว่า บรรยากาศภายในทัศนสถานฯ มีผลต่อความเครียดอยู่ในระดับ ปานกลาง รองลงมาร้อยละ 22.7 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 20.0 อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 11.0 อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 8.1 อยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ย

อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.36 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นบรรยากาศภายในทัศนสถานฯ มีผลต่อความเครียด อยู่ในระดับปานกลาง

ท่านมีความรู้สึกมั่นใจในความปลอดภัยทางด้านร่างกาย และจิตใจ ขณะถูกควบคุมตัวอยู่ในทัศนสถานฯ พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 52.5 มีความคิดเห็นว่ามี ความรู้สึกมั่นใจในความปลอดภัยทางด้านร่างกาย และจิตใจ ขณะถูกควบคุมตัวอยู่ในทัศนสถานฯ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 15.2 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 11.3 อยู่ในระดับมากที่สุด กับน้อยที่สุด และร้อยละ 9.6 อยู่ในระดับน้อย โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.06 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความรู้สึกมั่นใจ ในความปลอดภัยทางด้านร่างกายและจิตใจ ขณะถูกควบคุมตัวอยู่ในทัศนสถานฯ อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในภาพรวมของปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในทัศนสถานฯ พบว่ามีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.07 แสดงให้เห็นว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายใน ทัศนสถานฯ อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.24

ทัศนะของผู้ต้องขังหญิงต่อปัจจัยภายในด้านกฎ ระเบียบ

ข้อบังคับของทัศนสถานฯ ที่มีผลต่อปัญหา

และความต้องการทางด้านจิตใจ

(N = 335)

ปัจจัยภายใน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของทัศนสถานฯ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
22. ท่านสามารถปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของทัศนสถานฯ	109 (32.5)	155 (46.3)	64 (19.1)	5 (1.5)	2 (0.6)	4.09	0.79	มาก
23. เมื่อท่านได้รับ มอบหมายให้ทำงาน ท่านตั้งใจทำงานอย่าง เต็มความสามารถ	210 (62.7)	104 (31.0)	19 (5.7)	2 (0.6)	- (-)	4.56	0.63	มากที่สุด

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ปัจจัยภายใน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของทัศนสถานฯ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
24. ท่านมีความรู้สึก เคร่งเครียด เมื่อต้อง ปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบ ของ ทัศนสถานฯ	39 (11.6)	49 (14.6)	159 (47.5)	51 (15.2)	37 (11.0)	3.01	1.10	ปาน กลาง
25. ท่านจะยอมรับโทษ เมื่อท่านทำผิด กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของทัศนสถานฯ	93 (27.8)	139 (41.5)	86 (25.7)	8 (2.4)	9 (2.7)	3.89	0.92	มาก
26. ท่านคิดว่าเป็นการยาก ต่อการที่ท่านจะ ยอมรับผิดเมื่อทำผิด กฎ ระเบียบ วินัย ข้อบังคับ ของ ทัศนสถานฯ	21 (6.3)	38 (11.3)	105 (31.3)	88 (26.3)	83 (24.8)	2.48	1.16	น้อย
27. ท่านตั้งใจปฏิบัติตนให้ อยู่ในระเบียบ วินัย ของทัศนสถานฯ	185 (55.2)	114 (34.0)	32 (9.6)	2 (0.6)	2 (0.6)	4.43	0.73	มาก ที่สุด
28. ท่านเข้าใจ กฎ ระเบียบ วินัย ข้อบังคับ ของ ทัศนสถานฯ เป็น อย่างดี	169 (50.4)	126 (37.6)	29 (8.7)	9 (2.7)	2 (0.6)	4.35	0.79	มาก ที่สุด

 $\bar{x}$ รวม = 3.83

S.D. 0.87

จากตารางที่ 4.24 เป็นการศึกษาในด้านปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจต่อการปฏิบัติตามกฎระเบียบวินัย ข้อบังคับ ของทัศนสถานฯ มีประเด็นในเรื่อง ท่านสามารถปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของทัศนสถานฯ เมื่อท่านได้รับมอบหมายให้ทำงานท่านตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถ ท่านมีความรู้สึกเคร่งเครียด เมื่อต้องปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบ ของทัศนสถานฯ ท่านจะยอมรับโทษ เมื่อท่านทำผิด กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของทัศนสถานฯ ท่านคิดว่าเป็นการยากต่อการที่ท่านจะยอมรับผิดเมื่อทำผิด กฎ ระเบียบ วินัย ข้อบังคับ ของทัศนสถานฯ ท่านตั้งใจปฏิบัติตนให้อยู่ในระเบียบ วินัย ของทัศนสถานฯ ท่านเข้าใจ กฎ ระเบียบ วินัย ข้อบังคับ ของทัศนสถานฯ เป็นอย่างดี

ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

ท่านสามารถปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของทัศนสถานฯ พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 46.3 มีความคิดเห็นที่สามารถปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของทัศนสถานฯ อยู่ในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 32.5 อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 19.1 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 1.5 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 0.6 อยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 4.09 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่สามารถปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของทัศนสถานฯ อยู่ในระดับมาก

เมื่อท่านได้รับมอบหมายให้ทำงานท่านตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถ พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 62.7 มีความคิดเห็นว่าจะได้รับมอบหมายให้ทำงาน ตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 31.0 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 5.7 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 0.6 อยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.56 แสดงให้เห็นว่าประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าจะได้รับมอบหมายให้ทำงาน จะตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถ อยู่ในระดับมากที่สุด

ท่านมีความรู้สึกเคร่งเครียดเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของทัศนสถานฯ พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 47.5 มีความคิดเห็นว่ามีความรู้สึกเคร่งเครียด เมื่อต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของทัศนสถานฯ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 15.2 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 14.6 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 11.6 อยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 11.0 อยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.01 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ามีความรู้สึกเคร่งเครียดเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ของทัศนสถานฯ อยู่ในระดับปานกลาง

ท่านจะยอมรับโทษเมื่อท่านกระทำผิดกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของทัณฑสถานฯ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 41.5 มีความคิดเห็นว่าจะยอมรับโทษเมื่อกระทำผิดกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของทัณฑสถานฯ อยู่ในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 27.8 อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 25.7 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 2.7 อยู่ในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 2.4 อยู่ในระดับน้อย โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.89 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่ จะยอมรับโทษเมื่อกระทำผิดกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของทัณฑสถานฯ อยู่ในระดับมาก

ท่านคิดว่าเป็นการยากต่อการที่ท่านจะยอมรับผิด เมื่อทำผิดกฎ ระเบียบ วินัย ข้อบังคับของทัณฑสถานฯ พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 31.3 มีความคิดเห็นว่าเป็นการยากต่อการที่จะยอมรับผิดเมื่อทำผิดกฎ ระเบียบ วินัย ข้อบังคับ ของทัณฑสถานฯ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 26.3 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 11.3 อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 6.3 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เท่ากับ 2.48แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นการยากต่อการที่จะยอมรับผิดเมื่อทำผิด กฎ ระเบียบ วินัย ข้อบังคับ ของทัณฑสถานฯ อยู่ในระดับน้อย

ท่านตั้งใจปฏิบัติตนให้อยู่ในระเบียบวินัยของทัณฑสถานฯ พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 55.2 มีความคิดเห็นว่าจะตั้งใจปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัยของทัณฑสถานฯ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 34.0 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 9.6 อยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 0.6 อยู่ในระดับน้อย และน้อยที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.43 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าจะตั้งใจปฏิบัติตนให้อยู่ในระเบียบวินัยของทัณฑสถานฯ อยู่ในระดับมากที่สุด

ท่านเข้าใจ กฎ ระเบียบ วินัย ข้อบังคับ ของทัณฑสถานฯ เป็นอย่างดี พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.4 มีความคิดเห็นว่าจะเข้าใจ กฎ ระเบียบ วินัย ข้อบังคับ ของทัณฑสถานฯ เป็นอย่างดี อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 37.6 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 8.7 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 2.7 อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 0.6 อยู่ในระดับน้อยที่สุดตามลำดับ โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.35 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าจะเข้าใจ กฎ ระเบียบ วินัย ข้อบังคับ ของทัณฑสถานฯ เป็นอย่างดี อยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจต่อการปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบ วินัย ข้อบังคับ ของทัณฑสถานฯ พบว่ามีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.83 แสดงว่าผู้ต้องขัง

ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจต่อการปฏิบัติตาม กฎระเบียบ วินัย ข้อบังคับ ของทัณฑสถานฯ อยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.25

ทัศนะของผู้ต้องขังหญิงต่อปัจจัยภายในด้านบุคคล
ที่เกี่ยวข้อง (เจ้าหน้าที่) ที่มีผลต่อปัญหาและ
ความต้องการทางด้านจิตใจ

(N = 335)

ปัจจัยภายใน ด้านเจ้าหน้าที่	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
29. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ ของ ทัณฑสถานฯ ใช้ เหตุผลมากกว่าใช้ อารมณ์ในการตัดสิน ปัญหาต่าง ๆ	45 (13.4)	79 (23.6)	136 (40.6)	35 (10.4)	40 (11.9)	3.16	1.15	ปาน กลาง
30. ท่านรู้สึกสบายใจ เมื่อ ได้พูดคุยกับเจ้าหน้าที่	53 (15.8)	68 (20.3)	154 (46.0)	33 (9.9)	27 (8.1)	3.26	1.09	ปาน กลาง
31. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่มี ความเป็นกันเองทำให้ กล้าขอคำปรึกษา	48 (14.3)	68 (20.3)	144 (43.0)	45 (13.4)	30 (9.0)	3.18	1.11	ปาน กลาง
32. เมื่อท่านมีเรื่องไม่ สบายใจ ท่านสามารถ ขอคำปรึกษา และขอ ความช่วยเหลือจาก เจ้าหน้าที่ได้	49 (14.6)	77 (23.0)	118 (35.2)	53 (15.8)	38 (11.3)	3.14	1.18	ปาน กลาง
33. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ มักจะทำให้ท่านหมด กำลังใจเสมอ	30 (9.0)	29 (8.7)	146 (43.6)	92 (27.5)	38 (11.3)	2.76	1.05	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ปัจจัยภายใน ด้านเจ้าหน้าที่	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
34. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ ปฏิบัติตามใจตัวเองใน การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง มากกว่ายึดมั่นใน ระเบียบวินัย	38 (11.3)	53 (15.8)	143 (42.7)	60 (17.9)	41 (12.2)	2.96	1.13	ปาน กลาง

 $\bar{x}$ รวม = 3.07

S.D. = 1.11

จากตารางที่ 4.25 เป็นการศึกษาปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง (เจ้าหน้าที่) มีประเด็นในเรื่อง ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ของทัณฑสถานฯ ใช้เหตุผลมากกว่าใช้อารมณ์ในการตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ ท่านรู้สึกสบายใจ เมื่อได้พูดคุยกับเจ้าหน้าที่ ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่มีความ เป็นกันเองทำให้กล้าขอคำปรึกษา เมื่อท่านมีเรื่องไม่สบายใจ ท่านสามารถขอคำปรึกษา และขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ได้ ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่มักจะทำให้ท่านหมดกำลังใจเสมอ ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามใจตัวเองในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังมากกว่ายึดมั่นในระเบียบวินัย

ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

เรื่องคิดว่าเจ้าหน้าที่ของทัณฑสถานฯ ใช้เหตุผลมากกว่าใช้อารมณ์ในการตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 40.6 มีความคิดว่าเจ้าหน้าที่ของทัณฑสถานฯ ใช้เหตุผลมากกว่าการใช้อารมณ์ในการตัดสินใจปัญหาต่างๆ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 23.6 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 13.4 อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 11.9 อยู่ในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 10.4 อยู่ในระดับน้อย โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเท่ากับ 3.16 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของทัณฑสถานฯ ใช้เหตุผลมากกว่าใช้อารมณ์ในการตัดสินใจปัญหาต่างๆ อยู่ในระดับปานกลาง

รู้สึกสบายใจเมื่อได้พูดคุยกับเจ้าหน้าที่ พบว่าประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 46.0 มีความคิดเห็นว่ารู้สึกสบายใจเมื่อได้พูดคุยกับเจ้าหน้าที่ที่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ

20.3 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 15.8 อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.9 อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 8.1 อยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเท่ากับ 3.26 แสดงว่าในภาพรวมของประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า รู้สึกสบายใจเมื่อได้พูดคุยกับเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง

คิดว่าเจ้าหน้าที่มีความเป็นกันเองทำให้กล้าขอคำปรึกษา พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 40.3 มีความคิดเห็นว่าเจ้าหน้าที่มีความเป็นกันเองทำให้กล้าขอคำปรึกษา อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 20.3 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 14.3 อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 13.4 อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 9.0 อยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเท่ากับ 3.18 แสดงว่าในภาพรวมของประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเจ้าหน้าที่มีความเป็นกันเองทำให้กล้าขอคำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อมีเรื่องไม่สบายใจสามารถขอคำปรึกษาและขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ได้ พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 35.2 มีความคิดเห็นว่าเมื่อมีเรื่องไม่สบายใจสามารถขอคำปรึกษาและขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ได้ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 20.3 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 15.8 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 14.6 อยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 11.3 อยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเท่ากับ 3.14 แสดงว่าในภาพรวมของประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเมื่อมีเรื่องไม่สบายใจสามารถขอคำปรึกษาและขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ได้ อยู่ในระดับปานกลาง

คิดว่าเจ้าหน้าที่มักจะทำให้ท่านหมดกำลังใจอยู่เสมอ พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.6 มีความคิดเห็นว่า เจ้าหน้าที่มักจะทำให้หมดกำลังใจเสมออยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 27.5 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 11.3 อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 9.0 อยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 8.7 อยู่ในระดับมาก โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 2.76 แสดงว่า ในภาพรวมของประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า เจ้าหน้าที่มักจะทำให้หมดกำลังใจเสมออยู่ในระดับปานกลาง

คิดว่าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามใจตัวเองในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังมากกว่ายึดมั่นในระเบียบวินัย พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 42.7 มีความคิดเห็นว่าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามใจตัวเองในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังมากกว่ายึดมั่นในระเบียบวินัย อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 17.9 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 15.8 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 12.2 อยู่ในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 11.3 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเท่ากับ 2.96 แสดงว่า

ในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามใจตัวเองในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังมากกว่ายึดมั่นในระเบียบวินัย อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง (เจ้าหน้าที่) พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 แสดงว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่าปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง (เจ้าหน้าที่) อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.26

ทัศนคติของผู้ต้องขังหญิงต่อปัจจัยภายในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (เพื่อนผู้ต้องขัง) ที่มีผลต่อปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจ

(N = 335)

ปัจจัยภายใน ด้านเพื่อนผู้ต้องขัง	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
35. ท่านมีความรู้สึก ลำบากใจ ในการสร้าง ความคุ้นเคยกับเพื่อน ผู้ต้องขัง	15 (4.5)	23 (6.9)	135 (40.3)	92 (27.5)	70 (20.9)	2.47	1.03	น้อย
36. ท่านมีความรู้สึก ลำบากใจ ที่จะขอ ความช่วยเหลือจาก เพื่อน ๆ เมื่อท่าน ประสบปัญหา	48 (14.3)	61 (18.2)	104 (31.0)	75 (22.4)	47 (14.0)	2.96	1.24	ปาน กลาง
37. ท่านมีความรู้สึก ว่าเพื่อน ๆ ชอบก้าวก่าย เรื่องส่วนตัวของท่าน	27 (8.1)	47 (14.0)	93 (27.8)	91 (27.2)	77 (23.0)	2.57	1.21	น้อย

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

ปัจจัยภายใน ด้านเพื่อนผู้ต้องขัง	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
38. ท่านสามารถพูดคุย และปรึกษากับเพื่อน ๆ ได้ทุก ๆ เรื่อง	46 (13.7)	60 (17.9)	150 (44.8)	39 (11.6)	40 (11.9)	3.10	1.14	ปาน กลาง
39. ท่านยินดีรับฟังความ คิดเห็นและรับปรึกษา ปัญหาจากเพื่อน ๆ	66 (19.7)	101 (30.1)	133 (39.7)	27 (8.1)	8 (2.4)	3.57	0.97	มาก
40. ท่านขาดเพื่อนสนิทใน ทัณฑสถานฯ ที่รู้จักกัน	27 (8.1)	35 (10.4)	125 (37.3)	75 (22.4)	73 (21.8)	2.61	1.17	ปาน กลาง
41. เมื่อท่านมีปัญหา เพื่อน ๆ พร้อมให้ ความช่วยเหลือเสมอ	41 (12.2)	54 (16.1)	130 (38.8)	63 (18.8)	47 (14.0)	2.94	1.18	ปาน กลาง
42. ท่านเคยทะเลาะวิวาท กับเพื่อนผู้ต้องขัง	4 (1.2)	1 (0.3)	20 (6.0)	52 (15.5)	258 (77.0)	1.33	0.71	น้อย ที่สุด
43. การจัดแยกเรือนนอน ตามกำหนดโทษ ทำ ให้ท่านรู้สึกสบายใจ เพราะได้พูดคุยกับ เพื่อนที่กำหนดโทษ ใกล้เคียงกัน ความรู้สึกคล้าย ๆ กัน	80 (23.9)	55 (16.4)	140 (41.8)	27 (8.1)	33 (9.9)	3.36	1.21	ปาน กลาง

 $\bar{x}$ รวม = 2.76

S.D. = 1.09

จากตารางที่ 4.26 เป็นการศึกษาปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง (เพื่อนผู้ต้องขัง) มีประเด็นในเรื่อง ท่านมีความรู้สึก ลำบากใจ ในการสร้างความคุ้นเคย

กับเพื่อนผู้ต้องขัง ท่านมีความรู้สึก ลำบากใจ ที่จะขอความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ เมื่อท่านประสบปัญหา ท่านมีความรู้สึกว่าเป็นเพื่อน ๆ ชอบก้าวก่ายเรื่องส่วนตัวของท่าน ท่านสามารถพูดคุยและปรึกษากับเพื่อน ๆ ได้ทุก ๆ เรื่อง ท่านยินดีรับฟังความคิดเห็นและรับปรึกษาปัญหาจากเพื่อน ๆ ท่านขาดเพื่อนสนิทในทัณฑสถานฯ ที่รู้จักกัน เมื่อท่านมีปัญหาเพื่อน ๆ พร้อมให้ความช่วยเหลือเสมอ ท่านเคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อนผู้ต้องขัง การจัดแยกเรือนนอนตามกำหนดโทษ ทำให้ท่านรู้สึกสบายใจ เพราะได้พูดคุยกับเพื่อนที่กำหนดโทษใกล้เคียงกัน ความรู้สึกคล้าย ๆ กัน

ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

มีความรู้สึกลำบากใจในการสร้างความคุ้นเคยกับเพื่อนผู้ต้องขัง พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 40.3 มีความคิดเห็นว่ามีความรู้สึกลำบากใจในการสร้างความคุ้นเคยกับเพื่อนผู้ต้องขัง อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 27.5 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 20.9 อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 6.9 อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 4.5 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เท่ากับ 2.47 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ามีความรู้สึกลำบากใจในการสร้างความคุ้นเคยกับเพื่อนผู้ต้องขังอยู่ในระดับปานกลาง

มีความรู้สึกลำบากใจที่จะขอความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ เมื่อประสบกับปัญหา พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 31.0 มีความคิดเห็นว่ามีรู้สึกลำบากใจที่จะขอความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ เมื่อประสบปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 22.4 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 18.2 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 14.3 อยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 14.0 อยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเท่ากับ 2.96 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ามีรู้สึกลำบากใจที่จะขอความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ เมื่อประสบปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

มีความรู้สึกว่าเป็นเพื่อน ๆ ชอบก้าวก่ายเรื่องส่วนตัว พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 27.8 มีความคิดเห็นว่ามีรู้สึกว่าเป็นเพื่อน ๆ ชอบก้าวก่ายเรื่องส่วนตัวอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 27.2 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 23.0 อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 14.0 อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 8.1 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เท่ากับ 2.57 แสดงว่าในภาพรวมของประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ามีมีความรู้สึกว่าเป็นเพื่อน ๆ ชอบก้าวก่ายเรื่องส่วนตัวอยู่ในระดับน้อย

สามารถพูดคุยและปรึกษากับเพื่อน ๆ ได้ทุก ๆ เรื่อง พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 44.8 มีความคิดเห็นว่ามีสามารถพูดคุยและปรึกษากับเพื่อน ๆ ได้ทุก ๆ เรื่อง อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 17.9 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 13.7 อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ

11.9 อยู่ในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 11.6 อยู่ในระดับน้อย โดยค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.10 แสดงว่าในภาพรวมของประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่สามารถพูดคุยและปรึกษากับเพื่อน ๆ ได้ทุก ๆ เรื่อง อยู่ในระดับปานกลาง

ท่านยินดีรับฟังความคิดเห็นและรับปรึกษาปัญหาจากเพื่อน ๆ พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 39.7 มีความคิดเห็นว่ายินดีรับฟังความคิดเห็นและรับปรึกษาปัญหาจากเพื่อน ๆ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 30.1 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 19.7 อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 8.1 อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 2.4 อยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเท่ากับ 3.57 แสดงว่าในภาพรวมของประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ายินดีรับฟังความคิดเห็นและรับปรึกษาปัญหาจากเพื่อน ๆ อยู่ในระดับมาก

ท่านขาดเพื่อนสนิทในทัศนสถานฯ ที่รู้จักกัน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 37.3 มีความคิดเห็นว่ายขาดเพื่อนสนิทในทัศนสถานฯ ที่รู้จักกัน อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 22.4 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 21.8 อยู่ในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 10.4 อยู่ในระดับมาก และร้อยละ 8.1 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเท่ากับ 2.61 แสดงว่าในภาพรวมของประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ายขาดเพื่อนสนิทในทัศนสถานฯ ที่รู้จักกันอยู่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อมีปัญหาเพื่อน ๆ พร้อมให้ความช่วยเหลือเสมอ พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 38.8 มีความคิดเห็นว่ายเมื่อมีปัญหาเพื่อน ๆ พร้อมให้ความช่วยเหลือเสมอ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 18.8 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 16.1 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 14.0 อยู่ในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 12.2 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเท่ากับ 2.94 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ายเมื่อมีปัญหาเพื่อน ๆ พร้อมให้ความช่วยเหลืออยู่เสมออยู่ในระดับปานกลาง

ท่านเคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อนผู้ต้องขัง พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 77.0 มีความคิดเห็นว่ายเคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อนผู้ต้องขัง อยู่ในระดับน้อยที่สุด รองลงมา ร้อยละ 15.5 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 6.0 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 1.2 อยู่ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 0.3 อยู่ในระดับมาก โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดเท่ากับ 1.33 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ายเคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อนผู้ต้องขังอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การจัดแยกเรือนนอนตามกำหนดโทษทำให้รู้สึกสบายใจ เพราะได้พูดคุยกับเพื่อนที่กำหนดโทษใกล้เคียงกัน ความรู้สึกคล้าย ๆ กัน พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 41.8 มีความคิดเห็นว่ายการจัดแยกเรือนนอนตามกำหนดโทษรู้สึกสบายใจ เพราะได้พูดคุยกับเพื่อนที่กำหนด

โทษ ใกล้เคียงกัน ความรู้สึกคล้าย ๆ กัน อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 23.9 อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 16.4 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 9.9 อยู่ในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 8.1 อยู่ในระดับน้อย โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.36 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการจำแนกเรือนนอนตามกำหนดโทษ ทำให้ท่านรู้สึกสบายใจ เพราะได้พูดคุยกับเพื่อนที่กำหนดโทษใกล้เคียงกัน ความรู้สึกคล้าย ๆ กัน อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในภาพรวมปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจ ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง (เพื่อนผู้ต้องขัง) พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 แสดงว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง (เพื่อนผู้ต้องขัง) อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.26)

ตารางที่ 4.27

ทัศนคติของผู้ต้องขังหญิงต่อปัจจัยภายในด้านสิทธิประโยชน์
ที่มีผลต่อปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจ

(N = 335)

ปัจจัยภายใน สิทธิประโยชน์	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
44. ท่านพึงพอใจกับสิทธิ ประโยชน์ ที่ได้รับ จากทัณฑสถานฯ	35 (10.4)	60 (17.9)	183 (54.6)	32 (9.6)	25 (7.5)	3.14	0.98	ปาน กลาง
45. ได้รับการดูแลทางด้าน สุขภาพร่างกาย และ สุขภาพจิต จากแพทย์ จิตแพทย์ นักจิตวิทยา และพยาบาล อย่าง เพียงพอ เมื่อท่าน เจ็บป่วย	43 (12.8)	69 (20.6)	162 (48.4)	28 (8.4)	33 (9.9)	3.18	1.08	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

ปัจจัยภายใน สิทธิประโยชน์	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
46. ทักษะสถานฯ เปิด โอกาสให้ท่านได้รับ ข้อมูลข่าวสารจาก บุคคลภายนอก เช่น เพื่อน ทนายความ ญาติ พี่น้อง เป็นไป ตามข้อกำหนดของ กฎหมาย	34 (10.1)	57 (17.0)	146 (43.6)	56 (16.7)	42 (12.5)	2.96	1.11	ปาน กลาง
47. ทักษะสถานฯ เปิด โอกาสให้ท่านได้รับ การเยี่ยมญาติ ตามระเบียบของ ทักษะสถานฯ	50 (14.9)	86 (25.7)	137 (40.9)	39 (11.6)	23 (6.9)	3.30	1.07	ปาน กลาง
$\bar{x}$ รวม = 3.14 S.D. = 1.06								

จากตารางที่ 4.27 เป็นการศึกษาปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจ ต่อสิทธิประโยชน์ มีประเด็นในเรื่อง ท่านพึงพอใจกับสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากทักษะสถานฯ ได้รับการดูแลทางด้านสุขภาพร่างกาย และสุขภาพจิต จากแพทย์ จิตแพทย์ นักจิตวิทยา และพยาบาล อย่างเพียงพอ เมื่อท่านเจ็บป่วย ทักษะสถานฯ เปิดโอกาสให้ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารจากบุคคลภายนอก เช่น เพื่อน ทนายความ ญาติ พี่น้อง เป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมาย ทักษะสถานฯ เปิดโอกาสให้ท่านได้รับ การเยี่ยมญาติ ตามระเบียบ ของทักษะสถานฯ

ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

ท่านพึงพอใจกับสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากทักษะสถานฯ พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 54.6 มีความคิดเห็นว่า พึงพอใจกับสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากทักษะสถานฯ อยู่ในระดับ

ปานกลาง รองลงมาร้อยละ 17.9 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 10.4 อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.6 อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 7.5 อยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.14 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าพึงพอใจกับสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากทัศนสถานฯ อยู่ในระดับปานกลาง

ได้รับการดูแลทางด้านสุขภาพร่างกาย และสุขภาพจิต จากแพทย์ จิตแพทย์ นักจิตวิทยา และพยาบาล อย่างเพียงพอเมื่อท่านเจ็บป่วย พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 48.4 มีความคิดเห็นว่า ได้รับการดูแลทางด้านสุขภาพร่างกาย และสุขภาพจิตจากแพทย์ จิตแพทย์ นักจิตวิทยา และพยาบาล อย่างเพียงพอเมื่อท่านเจ็บป่วย อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 20.6 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 12.8 อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.9 อยู่ในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 8.4 อยู่ในระดับน้อย โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.18 แสดงว่าในภาพรวมประชากร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าได้รับการดูแลทางด้านสุขภาพร่างกาย และสุขภาพจิตจากแพทย์ จิตแพทย์ นักจิตวิทยา และพยาบาล อย่างเพียงพอเมื่อท่านเจ็บป่วย อยู่ในระดับปานกลาง

ทัศนสถานฯ เปิดโอกาสให้ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารจากบุคคลภายนอก เช่น เพื่อน หน่วยงาน ญาติพี่น้อง เป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมาย พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.6 มีความคิดเห็นว่า ทัศนสถานฯ เปิดโอกาสให้ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารจากบุคคลภายนอก เช่น เพื่อน หน่วยงาน ญาติพี่น้อง เป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมาย พบว่าประชากรส่วนใหญ่ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 17.0 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 16.7 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 12.5 อยู่ในระดับน้อยที่สุด และร้อยละ 10.1 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 2.96 แสดงว่าในภาพรวมประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ทัศนสถานฯ เปิดโอกาสให้ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารจากบุคคลภายนอก เช่น เพื่อน หน่วยงาน ญาติพี่น้อง เป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมาย พบว่าประชากรส่วนใหญ่ อยู่ในระดับปานกลาง

ทัศนสถานฯ เปิดโอกาสให้ท่านได้รับการเยี่ยมญาติตามระเบียบของทัศนสถานฯ พบว่าประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 40.9 มีความคิดเห็นว่า ทัศนสถานฯ เปิดโอกาสให้ท่านได้รับการเยี่ยมญาติตามระเบียบของทัศนสถานฯ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 25.7 อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 14.9 อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 11.6 อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 6.9 อยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเท่ากับ 3.30 แสดงว่าในภาพรวม

ประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ทักษสถานฯ เปิดโอกาสให้ท่านได้รับการเยี่ยมญาติตามระเบียบของทักษสถานฯ อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในภาพรวม ปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจต่อสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากทักษสถานฯ พบว่ามีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.14 แสดงว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจต่อสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากทักษสถานฯ อยู่ในระดับ ปานกลาง (ตาราง 4.27)

ส่วนที่ 4 ปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจของผู้ต้องขังหญิง ที่ประสบขณะที่อยู่ในทักษสถานฯ

ข้อที่ 1 ปัญหาทางด้านจิตใจที่ท่านประสบขณะที่อยู่ในทักษสถานหญิงกลาง

ผู้ศึกษาได้รวบรวมปัญหาจากแบบสอบถาม คำถามปลายเปิด ของกลุ่มประชากร จำนวน 335 คน แสดงความคิดเห็น ปัญหาทางด้านจิตใจที่กำลังประสบอยู่ขณะอยู่ใน ทักษสถานหญิงกลาง สรุปประเด็นหลัก ๆ ที่กลุ่มประชากรส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นได้ดังนี้

ปัญหาทางด้านปัจจัยสี่

ที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค

- ขาดสถานที่ การพักผ่อนหย่อนใจ อยากให้มีการจัดสวนหย่อม มีน้ำตก จะทำได้ทำให้จิตใจสดชื่น

- ไม่มีสถานที่ออกกำลังกาย รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ในการออกกำลังกาย

- ห้องสุขาเปิดโล่งเกินไปทำให้เวลาทำภารกิจส่วนตัวขาดความมั่นใจ เป็นสาเหตุทำให้เป็นโรคท้องผูก และกระเพาะปัสสาวะอักเสบ

- สภาพความเป็นอยู่ แออัด ที่นอนคับแคบ อากาศไม่ค่อยถ่ายเท เวลานอนทำให้ต้องหายใจรดกัน อาจเป็นสาเหตุทำให้เกิดโรคติดต่อ

- อาหารที่มีขายและจัดเลี้ยงรสชาติไม่ค่อยถูกใจ และเมนูอาหารไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงให้มีความหลากหลาย อยากให้ญาตินำอาหารจากทางบ้านมาให้ทานบ้าง

กฎระเบียบ ข้อบังคับ ของทักษสถานฯ

- เวลา อาบน้ำ ชักผ้า ทำธุระส่วนตัว ทางทักษสถานฯ ให้น้ำน้อยมาก ทำให้ทำภารกิจส่วนตัวไม่ทัน เป็นสาเหตุทำให้เกิดความเครียด ส่งผลกระทบต่อจิตใจ

- ปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบ ไม่ค่อยถูกเนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย และการนำกฎ ระเบียบ มาใช้ของเจ้าหน้าที่แต่ละคนมีแนวทางในการปฏิบัติไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน
 - อยากให้ตรวจจดหมายญาติให้เร็วขึ้น และมีการแยกระหว่างจดหมายญาติ และจดหมายมิตร เพราะจดหมายมิตรตรวจเมื่อไหร่ก็ได้
 - กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของทัณฑสถานฯ มีมากเกินไป ยากต่อการจดจำ บางครั้งทำให้ปฏิบัติผิดระเบียบบ่อยทำให้เกิดความเครียด
- บุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ เพื่อนผู้ต้องขัง
- การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังของเจ้าหน้าที่แต่ละคนไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน เช่นเจ้าหน้าที่บางคนดีมีความเมตตา มีความเข้าใจผู้ต้องขังมาก ทำให้เกิดความอบอุ่น แต่บางคนก็ใช้ กฎ ระเบียบ เคร่งครัดมากเกินไป พูดจาไม่ค่อยสุภาพ ทำให้เกิดความรู้สึกหวาดกลัว ผวาจนบางครั้งมีอาการ จิตหลอนส่งผลกระทบต่อทางด้านจิตใจ
 - เจ้าหน้าที่บางคนขาดความยุติธรรมในการปกครอง มองคุณค่าผู้ต้องขังอยู่ในระดับต่ำ และการใช้คำพูดขาดหลักจิตวิทยาอย่างมาก
 - เจ้าหน้าที่ควรเปิดรับฟังปัญหา และให้คำปรึกษากับผู้ต้องขังด้วยใจไม่ใช่ทำเพราะหน้าที่ (และบางเรื่องต้องรู้จักเก็บเป็นความลับ)
 - ผู้ต้องขังบางคนที่อยู่นาน ๆ หรือที่เรียกว่าขาใหญ่ มักชอบวางอำนาจข่มขู่ผู้ต้องขังอื่น
 - ผู้ต้องขังบางคนที่เป็นผู้ทำงานใกล้ชิดเจ้าหน้าที่พูดจาไม่ดี
- ด้านสิทธิประโยชน์และสวัสดิการ
- ปัญหาด้านหนังสือที่อ่านไม่ค่อยมีหนังสือที่จรรโลงจิตใจ และหนังสือที่มีสาระมีน้อยมาก
 - อยากให้มีการเยี่ยมใกล้ชิด ปีละ 2 ครั้ง และขอให้นำอาหารจากทางบ้านเข้ามาทานได้ ทั้งยังขอให้หลานเข้ามาได้ด้วย เพราะการติดคุกนาน ๆ ไม่เคยได้เห็นหน้าหลาน และถ้าได้อุ้มหลาน จะทำให้มีกำลังใจมากขึ้น
 - อยากให้เปิด TV รายวัน และเกมส์โชว์ รวมถึงรายการที่มีสาระดูบ้าง
 - อยากให้มีการละเล่น การร้องเพลง และการแสดงต่าง ๆ จากภายนอกมาให้ดู
 - ขอให้ทัณฑสถานฯ แจกของใช้ประจำวันสำหรับคนที่ไม่มีญาติให้มากกว่าเดิม เพราะของที่มีแจกอยู่ในปัจจุบันไม่เพียงพอ

ด้านสัมพันธภาพทางครอบครัว

- รู้สึกว่าตัวเองเป็นภาระแก่ครอบครัว
- ญาติไม่ค่อยมาเยี่ยมเนื่องจากบ้านไกลทำให้เครียด
- เป็นห่วงพ่อ แม่ และลูก ๆ ไม่มีคนเลี้ยงดู
- กลัวความเปลี่ยนแปลงทางครอบครัวเนื่องจากโทษสูง

ด้านสัมพันธภาพทางสังคม

- เมื่อพ้นโทษออกแล้วกลัวสังคมไม่ยอมรับ

ปัญหาเรื่องการเยี่ยมญาติ

- อยากให้เพิ่มรอบในการเยี่ยมประจำวัน (สำหรับผู้ที่เยี่ยมได้สัปดาห์ละครั้ง) ในกรณีมีญาตินาน ๆ มาสักครั้ง
- อยากได้ของฝากจากทางครอบครัว เพราะต้องโทษนาน ไม่รู้ว่าจะได้มีโอกาสทานอาหารฝีมือการปรุงของ บิดา-มารดา หรือไม่ จึงอยากให้ทางทัณฑสถานฯ พิจารณาเป็นพิเศษ สิ่งเหล่านี้บางครั้งทำให้ความรู้สึกดีขึ้น เปรียบเสมือนสิ่งแทนค่าทางด้านจิตใจ

ข้อ 2 สิ่งที่ต้องการให้ทัณฑสถานฯ ช่วยเหลือ

- ต้องการให้เจ้าหน้าที่เปิดโอกาสรับฟังความรู้สึกนึกคิด ทางด้านจิตใจบ้าง
- ต้องการให้เจ้าหน้าที่ให้กำลังใจ และเข้าใจผู้ต้องขังให้มากกว่านี้ มอบกำลังใจผ่านรอยยิ้ม และคำพูดที่เพราะ ๆ เพียงแค่นี้ก็ทำให้มีกำลังใจในการต่อสู้ชีวิตที่ต้องอยู่ในทัณฑสถานฯ ต่อไปอีกนาน
- ต้องการให้ดูแลเอาใจใส่คนไม่มีญาติให้มากกว่าเดิม เพราะคนไม่มีญาติขาดที่พึ่งพาอาศัย
- ต้องการให้มีการนำโทรศัพท์มาใช้ในการติดต่อกับญาติ
- ต้องการให้ทางทัณฑสถานฯ ช่วยเหลือและให้เข้าใจผู้ต้องขังบ้าง เนื่องจากต้องการทานกับข้าวทางบ้าน ในกรณีโทษสูงต้องอยู่อีกนาน และไม่รู้ว่าจะมีโอกาสได้ออกไปทานอาหารฝีมือ พ่อ-แม่ หรือไม่ จึงขอให้พิจารณาเรื่องรับฝากอาหารจากทางบ้าน
- ต้องการเยี่ยมญาติใกล้ชิด ปีละ 2 ครั้ง และให้ญาติเข้าได้ประมาณ 10 คน และไม่ต้องจำกัดวงศญาติ

ส่วนที่ 5 อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษา เรื่อง ปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจ ของผู้ต้องขังหญิง ศึกษาเฉพาะกรณีทัณฑสถานหญิงกลาง การวิเคราะห์ และการอภิปรายผลการศึกษา สามารถแบ่งออกได้เป็น

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรซึ่งเป็นผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงกลาง ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง ร้อยละ 30.4 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 88.6 มีอายุระหว่าง 21-37 ปี ร้อยละ 51.6 มีครอบครัวแล้วร้อยละ 49.3 สถานภาพทางครอบครัว อยู่ร่วมกับสามี บุตร-ธิดา ร้อยละ 43.0 จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 47.5 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 38.8 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 3001-6000 บาท ร้อยละ 32.5 คดีฐานความผิดพระราชบัญญัติยาเสพติด ร้อยละ 92.8 ระยะเวลาที่ถูกควบคุมตัวอยู่ในทัณฑสถานฯ ตั้งแต่วันแรกจนถึงปัจจุบัน 2-5 ปี ร้อยละ 32.8 ระยะเวลาเหลือโทษจำคุก 6-10 ปี ร้อยละ 36.4 ชั้นผู้ต้องขังอยู่ในระดับชั้นเยี่ยม ร้อยละ 58.2 ส่วนใหญ่กระทำผิดครั้งแรก ร้อยละ 94.3 เมื่อเข้ามาอยู่ในทัณฑสถานฯ มีความรู้สึกสำนึกผิด ร้อยละ 60.0

ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ในทัณฑสถานหญิงกลาง มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง นับถือศาสนาพุทธ อายุอยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ส่วนใหญ่มีครอบครัวแล้ว สถานภาพทางครอบครัวอยู่ร่วมกับสามี บุตร-ธิดา มีการศึกษาค่อนข้างน้อยเพียงชั้นประถมศึกษา และส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป รายได้ต่อเดือน 3001-6000 บาท จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่การศึกษาน้อย รายได้อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับคนที่มีภาระทางครอบครัว จำนวนรายได้สำหรับอาชีพรับจ้างทั่วไปคงไม่เพียงพอ และประกอบกับค่าครองชีพสูงขึ้น จึงหันเข้าไปประกอบอาชีพค้ายาเสพติด ทำให้ต้องโทษ กำหนดโทษสูง เพราะระยะเวลาที่อยู่ในทัณฑสถานฯ ตั้งแต่วันแรกจนถึงปัจจุบัน 2-5 ปี และเหลือโทษจำคุก 6-10 ปี ส่วนใหญ่จะกระทำผิดครั้งแรก และมีความสำนึกผิด ฉะนั้นผู้ต้องขังส่วนใหญ่ในทัณฑสถานฯ จะเป็นกลุ่มที่สามารถแก้ไขได้ตามหลักเกณฑ์จำแนกเพื่อการแก้ไขตามระเบียบกรมราชทัณฑ์ โดยยึดหลักอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา

ข้อมูลสัมพันธภาพทางครอบครัว และความต้องการเกี่ยวกับการเยี่ยมญาติ

กลุ่มประชากรส่วนใหญ่ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสัมพันธภาพทางครอบครัว และความต้องการเกี่ยวกับการเยี่ยมญาติ สัมพันธภาพทางครอบครัวขณะต้องโทษอยู่ในทัณฑสถานฯ ห่างเหิน ร้อยละ 64.2 จำนวนความถี่ในการเยี่ยมญาติ มีญาติมาเยี่ยมนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 64.8 ความเห็นต่อระยะเวลาการเยี่ยมญาติ 20 นาที ไม่เหมาะสม ร้อยละ 57.3 ความเหมาะสมในการเยี่ยมญาติ ปีละ 1 ครั้ง ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสม ร้อยละ 75.8 นอกจากบุคคลในครอบครัวแล้ว ต้องการให้เพื่อนมาเยี่ยม ร้อยละ 72.2 และผู้ดูแลขณะต้องโทษ คือ ญาติ พี่น้อง ร้อยละ 27.4

ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ในทัณฑสถานฯ สัมพันธภาพทางครอบครัวห่างเหิน ญาติมาเยี่ยม นาน ๆ ครั้ง บุคคลอื่นที่มาเยี่ยมนอกจากครอบครัว ส่วนใหญ่เป็นเพื่อน ผู้ที่ดูแลขณะต้องโทษ ส่วนใหญ่เป็นญาติ พี่น้อง และส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า การเยี่ยมญาติรอบละ 20 นาที ไม่เหมาะสม และการเยี่ยม ปีละ 1 ครั้ง แสดงความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสมเป็นส่วนมาก

ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหา และความต้องการทางด้านจิตใจของผู้ต้องขังหญิง ภายในทัณฑสถานฯ ได้แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ด้านปัจจัยภายนอกทัณฑสถานฯ แบ่งออกเป็น สัมพันธภาพกับครอบครัว และสัมพันธภาพกับสังคม ด้านปัจจัยภายในทัณฑสถานฯ แบ่งออกเป็นสภาพแวดล้อมทางกายภาพ กฎ ระเบียบ วินัย ข้อบังคับ ของทัณฑสถานฯ บุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ เพื่อนผู้ต้องขัง และสิทธิประโยชน์ของผู้ต้องขัง

- ปัจจัยภายนอกทัณฑสถานฯ

ด้านสัมพันธภาพทางครอบครัว พบว่าผู้ต้องขังมีระดับความคิดเห็นว่า ปัญหา และความต้องการทางด้านจิตใจ ต่อสัมพันธภาพทางครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.28 โดยมีประเด็น การเข้ามาอยู่ในทัณฑสถานฯ ทำให้รู้สึกว่าเป็นภาระ ของครอบครัว ประเด็นมีความรู้สึกกังวลในเรื่องสภาพความเป็นอยู่ของครอบครัว และประเด็น สมาชิกในครอบครัว เข้าใจ และให้กำลังใจเสมอขณะที่อยู่ในทัณฑสถานหญิงกลาง อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.17 , 3.89 และ 3.48 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยอื่น ๆ อยู่ในระดับ ปานกลาง และระดับน้อย

ด้านสัมพันธภาพกับสังคม พบว่าผู้ต้องขังมีระดับความคิดเห็นว่า ปัญหาและ ความต้องการทางด้านจิตใจต่อสัมพันธภาพกับครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.38 โดยมีประเด็นเรื่องตัวแทนศาสนาต่าง ๆ ที่เข้าอบรมสั่งสอนผู้ต้องขังภายใน

ทัศนสถานฯ จัดให้ มีจำนวนที่เหมาะสม และประเด็นขณะที่มีความทุกข์ ว่ารุ่นใจ สับสนในความคิด ต้องการให้มืองค์กรภายนอก เข้ามาให้คำปรึกษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.64 และ 3.61 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

- ปัจจัยภายในทัศนสถานฯ

ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในทัศนสถานฯ พบว่าผู้ต้องขังมีระดับความคิดเห็นว่าปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในทัศนสถานฯ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.07 โดยมีประเด็นเรื่อง ห้องน้ำ ห้องส้วม ไม่มีติดขัด อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ส่วนปัจจัยอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง และระดับน้อย

ด้านกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของทัศนสถานฯ พบว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นว่าปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจต่อ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของทัศนสถานฯ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.83 โดยมีประเด็น เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานต้องตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถ, ประเด็นตั้งใจปฏิบัติตามอยู่ในระเบียบ วินัย ของทัศนสถานฯ และประเด็น เข้าใจระเบียบ วินัย ข้อบังคับ ของทัศนสถานฯ เป็นอย่างดี อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56, 4.43 และ 4.35 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยอื่น ๆ มาก ปานกลาง และน้อย

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (เจ้าหน้าที่) พบว่าผู้ต้องขังมีระดับความคิดเห็นว่า ปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง (เจ้าหน้าที่) อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.07 โดยมีประเด็นรู้สึกสบายใจเมื่อได้พูดคุยกับเจ้าหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (เพื่อนผู้ต้องขัง) พบว่าผู้ต้องขังมีระดับความคิดเห็นว่า ปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง (เพื่อนผู้ต้องขัง) อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 2.76 โดยมีประเด็นยินดีรับฟังความคิดเห็น และรับปรึกษาปัญหาจากเพื่อน ๆ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 ส่วนปัจจัยอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ด้านสิทธิประโยชน์ของผู้ต้องขัง พบว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นว่า ปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจต่อสิทธิประโยชน์ของผู้ต้องขัง อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.14 โดยมีประเด็นทัศนสถานฯ เปิดโอกาสให้ได้รับการเยี่ยมญาติตามระเบียบของ ทัศนสถานฯ สูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30

ข้อมูลด้านปัญหาและความต้องการทางด้านจิตใจ

สิ่งที่ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ต้องการให้ทางทัณฑสถานฯ ช่วยเหลือ

- ต้องการให้เจ้าหน้าที่เปิดโอกาสรับฟังความรู้สึกนึกถึง ทางด้านจิตใจบ้าง
- ต้องการให้เจ้าหน้าที่ให้กำลังใจ และเข้าใจผู้ต้องขังให้มากกว่านี้ มอบกำลังใจผ่านรอยยิ้ม และคำพูดที่เพราะ ๆ เพียงแค่นี้ก็ทำให้มีกำลังใจในการต่อสู้ชีวิตที่ต้องอยู่ในทัณฑสถานฯ ต่อไปอีกนาน
- ต้องการให้ดูแลเอาใจใส่คนไม่มีญาติให้มากกว่าเดิม เพราะคนไม่มีญาติขาดที่พึ่งพาอาศัย
- ต้องการให้มีการนำโทรศัพท์มาใช้ในการติดต่อกับญาติ
- ต้องการให้ทางทัณฑสถานฯ ช่วยเหลือและให้เข้าใจผู้ต้องขังบ้าง เนื่องจากต้องการทานกับข้าวจากทางบ้าน ในกรณีโทษสูงต้องอยู่อีกนาน และไม่รู้ว่าจะมีโอกาสได้ออกไปทานอาหารฝีมือ พ่อ-แม่ หรือไม่ ฉะนั้นต้องการให้ทัณฑสถานฯ พิจารณาในกรณีผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีของกลางเกินกว่าที่กำหนดไว้ ให้มีโอกาสรับของจากทางบ้านบ้าง
- ต้องการเยี่ยมญาติใกล้ชิด ปีละ 2 ครั้ง และให้ญาติเข้าได้ประมาณ 10 คน และไม่ต้องจำกัดวงศญาติ